

kor sedaj: laški možje, ki vsaj z enim očesom mežijo v Italijo.

Hrvaško. Da se pokliče nadškof dr. Stadler iz Serajeve v Zagreb, trdi se sedaj že za gotovo, ali kdor pozna madjarsko vlado, dvomi še lahko. — V Zagrebu so imeli strike na kr. gimnaziji, vendar pa je sedaj že pri konci, samo dva dijaka morata drugam. Kriv te rabuke je bil nek srbski učinec, ki je hrv. tovariše svoje zmenjal, ti pa tega niso mirno trpeli.

Ogersko. Kolikor kaže, poskusi vlada vendar-le svojo srečo s »civilnim zakonom«. Po veliki noči pride neki s svojim načrtom za tako postavbo pred drž. zbor. Ali ji tukaj obvelja? V zbornici poslancev skoraj gotovo, toda v gosposki hiši ravno tako gotovo, da ne. — Na vseučilišči v Budimpešti je 1033 judov in samo 1586 katoliških dijakov in vendar pride prebivalcev katoliških 53 na 5 judov. Iz tega si posnameš lahko, zakaj najdeš v vseh drž. službah toliko judov!

Vunauje države.

Rim. Dne 25. marca je bil prof. J. Pastor iz Inomosta pri sv. očetu Leonu XIII, dan poprej pa kraljčina angleška. Sv. oče so razmeroma še čvrsti.

Italija. Na kralja Umberta je v Rimu uni dan nek blazni capin vrzel pest prsti in liberalni listi so zagнали strašen krič, da je capin v službi — jezuitov, torej pa so zločina le-ti krivi! Se ve, da je oboje laž, kolikor je dolga in široka. — K srebrni poroki kralja in kraljice pride z Dunaja v smenu cesarja nadvojvoda Rainer. »Prijetelji kat. cerkve« bili pa bi radi, da gredó tje sam svitli cesar!

Francija. Glavne osebe, ki so bile obsojene v ječo za voljo goljulije pri panamski družbi, so potegnile na tihem (?) s francoske zemlje, tako jud Arton in sedaj tudi Eiffel — tisti, ki je postavil znani železni stolp v Parizu. Tudi ta stolp ne meri toliko, kolikor se piše: za celih 24 metrov je nižji in denar za to železo je ostal v žepih razne republikanske gospóde. Iz Pariza so izgnali Nemca Brandes, ker je dopisoval v razne nemške liste in menimo, da resnico, o francoskih moževih. Resnica bode pač v oči!

Anglija. Gladstone si prizadeva v resnici veliko za to, da spravi irsko ustavo skozi drž. zbor, ali v tem mu nastaja toliko nasprotnikov, da je njegova zmaga še vedno dvomljiva. Dne 6. aprila začne se posvetovanje o načrtu za dotične postave. Bog daj srečo!

Nemčija. »Katoliško osredje« je najmočnša stranka v drž. zboru, zato pa je ona »trn v peti« vsem drugim strankam in žal, da je pri neki zadnji volitvi zmagal urednik Fusangel zoper voljo kat. osredja. Ta mož je sicer katolik, ali v političnih rečeh se ni zanesti na-nj, zato pa ga kat. osredje ne mara in vendar je zmagal. To ni brez pomena za kat. stranko. — Vlada se poganja sedaj s strankami, naj vendar-le glasujejo za nje vojaške predloge in je mogoče, da dobi vlada večino za-nje. Drž. kancelar grof Caprivi pa vživa slej ko prej zaupanje cesarja Viljema in torej ne vzame slová, če tudi ne zmaga v tej reči.

Rusija. Našim bralcem je znano, da se piše pogostem ruski vladi na rovaš, če nastane v Bolgariji kedaj rabuka zoper sedanjo vlado. Tovneje je bolgarska vlada celo nekaj pisem razglasila, iz katerih se vidi rusko rovanje. Sedaj pa trdi ruska vlada, da je tista pisma ponaredil neki jud, ki sliši na ime Levitez. Nam je težko razsoditi, kaj je na tem resnice.

Bolgarija. Knez Ferdinand ozdravi k malu in potem se začno priprave za njegovo ženitev. Bilo bi želeti, da dobi ubogo ljudstvo v resnici enkrat mir ter redno vlado, brez strahú, da vzbruhne na novo kje ustaja zoper kneza.

Srbija. Vlada je sedaj liberalna in tudi v skupščini, drž. zboru, imajo liberalci večino, toda govori se, da se ta večina ni napravila brez sile. Toliko pa je resnica, da je večina volilcev na strani radikalcev.

Turčija. Sultan je jako počastil srbsko kraljico Natalijo, ko je bila te dni v Carjem gradu ter ji je podelil veliko odlikovanje. — Umrli je nekdanji vezir Ehdem paša; nekaj let je bil na Dunaji poslanik turške države.

Afrika. Dahomejski kralj Behanzin, kruti sovražnik Evropecev, je v skripcih in prosi sedaj evropske države, naj mu pomagajo zoper francoske vojake. Le-ti mu delajo neki grozno krivico! Francoskim vojakom pa se godi neki dobro v tej državi.

Amerika. V južni Ameriki so slej ko prej ustaje in sedaj se poročá, da zmaga katera vlada zoper ustajnike, sedaj pa narobe. Kdo ve, kje je resnica? — V državi S. Katarina, v Braziliji, se godi nasaljencem jako hudó, ker jim vlada daje še pač dela, toda plača jih le s papirjem, za kateri dobijo reve težko in pa na veliko izgubo svojo, česar jim je treba za življenje.

Za poduk in kratek čas.

Značaj.

Napisal J. Sattler.

(Konec.)

O nekem učitelju, ki se je preselil na Štajersko, smo čitali v »Miru« kaj laskave besede, katere mu je krajni šolski svet Jezerški pisal za slovo. Glasé se tako-le: »Ko ste prevzeli vodstvo tukajšnje šole, razlagali ste šolski mladini v nastopnem svojem govoru pomen besed, ki so z zlatimi črkami vsekané v kamen nad glavnimi šolskimi dvermi: »Vse za vero, dom, cesarja!« Takrat ste dejali: »Tukaj na tem mestu se bode učili spoznavati in ljubiti Boga, svojega stvarnika; tukaj se vam bode povedalo, kako da morate ljubiti presvetlega cesarja in vso cesarsko hišo ter prelepo našo domovino.« In sedaj, ko odhajate, moremo javno pripoznati, da ste svojo obljubo vsikdar in vestno izpolnjevali. Lepo ste učili naše otroke teh lepih in v sedanjih časih prepotrebni lastnostij. A kar daje Vašemu pouku pravo ceno, je to, da niso bile le mrtve besede, ampak vi ste kazali sami tudi to v dejanju, kar ste učili naše otroke. Bili ste v vseh rečeh ne le mladini, temveč vsej soseski v lep vzgled . . . Kazali ste, da imate blago srce in da ste mož jeklenega značaja. Zato pa Vas Jezerjani visoko spoštujemo. Pozabili Vas ne bomo nikdar; trajen in hvaležen spomin Vam hočemo ohraniti. Podpisani krajni šolski svet pa Vam izreka zahvalo za Vaš trud ter prosi Boga, da bi Vam dal srečo in blagoslov na vseh Vaših potih. Prosimo Vas pa, da tudi Vi nas Jezerjane ohranite v prijaznem spominu. Zdravstvujte!»

Kedaj bomo mogli reči to o slednjem učitelju našem? Zares spoznamo najlažje značaj človeka po tem, kako izpolnjuje vsakdanje svoje dolžnosti. Koliko lahko miselnosti vidimo v tem oziru med svojimi rojaki! Leto za letom ginevajo kmetije; kdo je tega kriv? Ponajveč lenoba in potrata. Tudi za vzgojo svojih otrok se vse premalo trudijo Slovenci. Prepirajo, tožujejo in pravdajo se pa zaradi vsake malenkosti. A kaj šele hočem reči o dolžnostih, katere imajo davkoplačevalci o priliki volitev, bodi-si občinskih, bodi-si okrajnih, deželnih in državnih? Kakšne vetrnjake smo nedavno gledali v gorenjeradgorskem okraju pri volitvah v okrajni zastop! Nečemo jih imenovati, ker se nam gnusijo taki

ljudje, ki hočejo rajši biti figamožje ter metla nemškutarjev in tujcev, kakor pa slovenski možaki.

Nekje ob Pesnici ste dve občini, v katerih so kmetje tako izgrešili pot poštenosti in značajnosti, da so si izvolili priseljene, trde Nemce za občinske predstojnike. Sedaj morajo imeti s seboj tolmača, kadar hočejo govoriti z županom. Cesar Jožef II. je pisal list bratu svojemu Leopoldu leta 1780, v katerem pravi o nekem Heržanu: »Povem Ti, da je to malopridnež in brez značajnejše prve vrste«. Prav tako lahko rečemo o ljudeh, ki gnusijo in izdajajo domovino svojo, kakor omenjeni občini.

Značaj je torej najplemenitejša last; vsakdo jo spoštuje in visoko ceni. Vrli značaj oblaži vso okolico; brez značajnejše pa izpridi ves okraj. Če vržeš kamenček v ribnik, narejajo se vedno večji kolobarji; jednako upliva značajni mož blagodejno na vedno širše kroge in jih vzpodbuja h krepkemu delovanju. Že pogled na značajnega moža ima silno moč. Nehoté moramo občudovati blagega, pogumnega, zvestega, velikodušnega človeka. Značajni mož je strah malopridnim in podlim ljudem, poštenim pa prijatelj in pomočnik. In četudi že v grobu spé taki blagi, čisti in stanovitni značaji, vendar se nam dozdeva, ko se jih spominjamo, da se oživljajo, da nas vsodbujajo k enakemu delovanju in mišljenju. Saj nas navdušuje že podoba poštenega moža, ki visi v našem stanovanju. Moje sobe so okrašene s slikami Slomška, Strossmajerja, Palackija, Rajča, Miklošiča, Stanka Vraza, Einspielerja, Tomana, Bleiweisa, Levstika. Kadar me hoté potlačiti britkosti in težave, pogledam na te može in zopet grem oduševljen in okrepčan na svoje delo.

Res je, kar nekdo pravi: »Povej mi, koga občuduješ in jaz ti povem, kdo si ti: če občuduješ poštenjake, pošten si tudi ti, če imaš rad nemškutarje, brez značajnejše, nemškutar, brez značajnejše si tudi ti.« Toda jeklene značaja si ne pridobimo zlahkoma; treba je mnogo truda. Kakor mora n. pr. kipar ali podobar pod svojo oblastjo imeti kamen ali les, iz katerega hoče izklesati lep kip, tako nam je treba strahovati svojo kri in jo tako dolgo obdelovati, dokler ne dobi lepih lastnosti. Ali o tem drugokrat.

Smešnica. »Gospod stotnik«, toži desetnik v imenu svojih tovarišev, »gospod stotnik, vojaki dobijo za kosilo premalo mesa, pa preveč kostij«. »Kaj?« odvrne stotnik naglo, »kaj kostij! Jaz imam kostij, vi imate kostij, vaši tovariši imajo kostij — vsak junak ima kostij.«

Razne stvari.

(Papežev blagoslov.) Kakor druga leta, tako podelijo tudi letos mil. knezoškof na veliko noč, po poznem sv. opravilu v stolni cerkvi v Mariboru, papežev blagoslov. Z njim se prejmejo tudi sv. odpustki, ako se opravi pobožnost, kakor so sploh potrebne za-nje.

(Interpelacija.) V zadevi slov. ubožnih spričeval, katerih ravnatelj na c. kr. gimnaziji, g. Peter Končnik, ne sprejema, stavili so v drž. zboru gg. dr. Gregorčec in dr. interpelacijo do ministra za uk. bogočastje. S postavo se pač ravnanje g. ravnatelja slabo ujema!

(Vojaške vaje.) C. kr. pijonirji imajo od dne 1. aprila do dne 15. septembra svoje vaje na Dravi pri Ptujih in sicer od 6. do 11. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne, v tem času je ondi Drava za flose ali splave zaprta.

(Poročilo o l. slov. katol. shodu v Ljubljani) je dovršeno in se že razpošilja. Ako ga kateri na-

ročnik ne dobi do velike noči, naj se oglasi za-nj pri »katol. tiskarni« v Ljubljani. Ako kaj izvodov preostane, dobijo se v »katol. tiskarni« v Ljubljani.

(Umrl) je v Celji tamošnji mestni zdravnik, g. Jožef Kočevar v 46. letu svoje dobe. Bil je sin dr. Jakoba Kočevarja, znanega slov. zdravnika v Celji.

(Nove krone.) Gg. državnim poslancem so izplačali, predno so se podali v domovino, njih zaslužek po nekaj v srebrnih kronah. Po veliki noči pa jih dobimo neki že tudi drugi, najbrž za pisanko.

(Starčki), ki so bili dnes, na veliki četrtek, v stolni cerkvi v Mariboru pri umivanju nog, šteje skupaj 952 let. Najstariši šteje jih 88 in najmlajši 73 let.

(V Rim) se odpelje v ponedeljek, dne 10. aprila poseben vlak za slov. romarje in sicer pojde iz Maribora ob 9. uri dopoldne ter je že v Celji ob 11. uri. Sv. oče vsprejmejo romarje potem dne 15. aprila s temi, ki pridejo z Dunaja.

(»Slovensko planinsko društvo«.) To vseh slovensko društvo je v Ljubljani in rodila ga je srčna želja, da bi Slovenci bolje spoznali naravno lepoto širne svoje domovine in jo potem toliko iskreneje ljubili. Slovenski napisi pa naj kažejo pot v naše krasne gore in planine, slovenska beseda se blésti v ravnini in na planini! Namen temu društvu je očitno imeniten, in zato ga radi priporočimo.

(Nova pošta) se odpre pri Sv. Barbari nad Vurberkom. Pod njo spodajo Vinička vas, Jablane, Dolga njiva, Šikarce, Zimica in Kurena.

(Starine.) Pri Sv. Roku, v Hajdinski župniji so našli starine iz rimskih časov, posebno lep je pisani tlak. Na njem je več lepo izdelanih živalskih podob.

(Iznajdba.) V Manheimu je iznašel nek Dowe sukno, ki ga neki ne predere nobena krogla. Enako iznajdbo pa je že svoje dni nek mož ponujal generalu Wellingtonu. Le-ta pa mu veli, naj si sam obleče tako sukno, češ, da se poskusi na njem, koliko je iznajdba vredna. Ko pokliče general na to dva vojaka ter jima reče, naj si nabijeta puško, ni pa že več duha ne sluha o »srečnem iznajdniku«.

(»Angeljčka«.) ki ga izdaje č. g. Anton Kržič, profesor na c. kr. učiteljski v Ljubljani, je izšel sedmi zvezek: »Kršč. Detoljuba« pa 3. in 4. snopič. Oba sta zanimiva in vredna, da jih človek, čem več more, spravi med slovenske otroke.

(Trgovci) v Mariboru so sklenili, da obdržijo tudi na velikonočni ponedeljek svoje stacune zaprte. Sklep je dober, toda ni gotovo, če se ga vsi trgovci tudi držijo, kajti lani se niso držali enacega sklepa.

(Umetniška, mednarodna razstava fotografij.) V Mariboru, v stolni ulici št. 1, je te dni na ogled umetniška razstava fotografij na steklu. Prva vrsta teh fotografij obsega krasne slike iz Švice, Nemčije, Francije, Anglije in sv. dežele. Podobe so različne, mične ter lepo izdelane. Druga vrsta obsega lepe podobe dežel, poslopj iz starih in sedanjih časov iz Italije, Spanije, Luzitanije, Belgije, Holandije, Švedije, Norvegije, Rusije, Turčije, Amerike, Afrike in Kine. Posebno so vredne, da si jih človek ogleda, podobe iz južne Amerike in Brazilije.

(Nagla smrt.) V Ojstrem je dne 20. marcija nagloma umrl Fr. Govejšek, kovač v rudnikih pri Trbovljah, v krčmi. Zgrudil se je pri plesu, v katerem se je vrtel z neko ciganico, da-si se je ona branila plesa.

(Iz Žič) nam piše župan, g. Ivan Gosak, da ondi nihče ne zna o možu, ki je pognal z drevesa sekiro v svojo ženo, v tem pa je sam padel z drevesa ter se je ubil. Nam je ljubo, če se to ni zgodilo ondi, še rajši pa bi bili, če se to ni zgodilo nikjer, vsaj ne na slov. tleh, toda kaj čemo, če se listom tako poroča!